

FLORA DE LA BATOTI – MARTURIA UNEI PADURI FOSILE

Florina Diaconu *

Punctul fosilifer Batoți este situat la 12 km sud de Drobeta Turnu Severin (județul Mehedinți), pe malul stâng al Dunării, unde apare o succesiune de depozite predominant argiloase, bogate în resturi vegetale fosile. Acest interesant loc fosilifer este probabil printre cele mai importante locuri fosilifere din țară, aparținând Ponțianului inferior, comparabil cu Rezervația paleontologică Chiuzbaia (Maramureș).

Cercetările palinologice și paleobotanice recent efectuate în acest punct fosilifer de Petrescu et al. (2002), Țicleanu et al. (2002) și Diaconu (2002) au arătat că prezintă o mare varietate de specii și s-ar putea ca prin cantitatea mare a materialului, prin perfecțiunea conservării acestuia, prin varietatea și uneori prin raritatea tipurilor ce cuprinde, să poată fi comparat și să concureze cu marile și renumitele locuri fosilifere.

Depozitele ce conțin plante fosile au o grosime variabilă, max. 30 m pe o lungime de aproximativ 150 m. Cercetările întreprinse în aceste depozite au identificat peste 30 de nivele cu plante fosile, cu dimensiuni de ordinul centimetrilor, dintre care 3 sunt mai semnificative.

Studiul materialului colectat a permis formularea unor concluzii privind identificarea speciilor care dominau pădurea ce acoperea regiunea Batoți în Pliocen. Deci, pădurea respectivă era alcătuită din forme de *Fagus*, *Quercus*, *Carya*, *Betula*, *Acer*, *Vitis*, *Populus*, ș. a., care formau vegetația predominantă, la care se adăugau: *Glyptostrobus*, *Ulmus*, *Liquidambar*, *Alnus*, *Castanea*, *Cornus*, etc. Cele mai frecvente specii sunt cele de *Fagus* și *Quercus*, găsindu-se aproape în fiecare nivel cu plante fosile.

Genul *Fagus* are o uimitoare variație foliară, care ne va permite un studiu morfologic de amănunt al frunzei, de fapt un studiu tafonomic.

Pe baza paleoflorei determinate și a corespondențelor actuali respectivi se pot face interpretări paleoecologice și paleogeografice, urmărind realizarea unei reconstituirii paleogeografice în primul rând a Ponțianului din sud-vestul Olteniei.

O încercare de reconstituire paleogeografică a regiunii se poate realiza urmărind:

- aspectul regiunii în momentul sedimentării depozitelor;
- numărul probabil al locurilor de sedimentare, respectiv al lacurilor;
- înălțimea locului de sedimentare.

Pentru a putea reconstitui aspectul paleogeografic al regiunii în timpul Ponțianului va trebui să facem abstracție de întregul aspect orohidrografic actual al regiunii. Flora de la Batoți este mărturia unei păduri ce a ocupat fie în mod diferențiat, fie ca un tot unitar această regiune. Mărturiile ei sunt păstrate în argilele depuse.

Se va urmări numărul și succesiunea lacurilor, nu se poate în nici un caz preciza câte lacuri au ocupat la un moment dat această regiune. Probabil, unele erau în situația de lac propriu-zis, iar altele pe cale de colmatare, respectiv de înmlăștinire. Prezența acestora din urmă ne este atestată de resturile de *Glyptostrobus europaeus* și *Bytneriophyllum tiliaefolia*, elemente care în asociație cu *Alnus cecropiaefolia* formau o asociație tipică pentru Miocenul superior. Pe baza existenței acestei asociații în câmpia deltaică superioară, a deltei ponțiene (Popescu, 2001) probabil s-au acumulat turbării care au fost erodate. Pentru precizarea altitudinii locului de sedimentare, ne orientăm după ecologia corespondențelor actuali ai vegetației dominante.

Abundența vegetației din regiune nu trebuie considerată un fapt ieșit din comun. Încă din 1936, E. Pop afirma că trecerea de la Miocen la Pliocen se face cu o îmbogățire notabilă de taxoni, afirmație ilustrată și de flora de la Chiuzbaia.

---

* Muzeul Regiunii Porților de Fier, Drobeta Turnu Severin

Cu toate că în prezent flora de la Batoți nu reprezintă decât 15 % din numărul de specii ale florei ponțian superior de la Chiuzbaia (Givulescu, 1990), proporțional, cele două flore au aceeași caracteristică: dominanța elementelor nord american atlantice, secondate de cele estasiatice.

Prin coroborarea rezultatelor cercetărilor anterioare este evidențiată (Diaconu et al., 2003), importanța micro- și macroflorei de la Batoți (Mehedinți) în contextul patrimoniului paleofloristic din România. Astfel, prin poziția sa stratigrafică, flora de la Batoți pe baza amprentelor foliare prezintă singura floră ponțian inferioară cunoscută până în prezent în România, iar pe baza conținutului palinologic Petrescu et al., (2002) afirmă că, în România și în țările vecine nu se cunoaște o microfloră așa de bogată și diversificată.

Flora de la Batoți reprezintă o etapă importantă în cunoașterea evoluției vegetației fosile a țării și a județului Mehedinți.

În concluzie, punctul fosilifer Batoți va fi un depozit de referință pentru paleoflora întregului Paratethys și va deveni unul din locurile fosilifere importante din țară propus pentru includerea lui într-o viitoare rezervație naturală.